

פרק ג' – פרשת בראשית

- א. והנזוּש הָיָה עָרוֹם מִכֹּל זֹוֹיֹת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִשָּׁה אָף כִּי-אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגֵּן.
- ב. ותֹאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-הַנְּזוּש מִפְּרִי עֵץ-הַגֵּן נֹאכַל.
- ג. ובִּפְרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶן-תִּמְתּוּן.
- ד. וַיֹּאמֶר הַנְּזוּש אֶל-הָאִשָּׁה לֹא-מוֹת תָּמוּתוּן.
- ה. כִּי יִדַע אֱלֹהִים כִּי בָיִים אָכַלְתֶּם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְזוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כַּאֱלֹהִים יִדְעִי טוֹב וְרָע.
- ו. וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכַל וְכִי תֵאֱוָה-הוּא לְעֵינַיִם וְנִזְוָמַד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וְתִקְזוּ מִפְּרִיו וְתֹאכַל וְתִתֵּן גַּם-לְאִשָּׁה עִמָּה וַיֹּאכַל.
- ז. וְתִפְקְזוּנָה עֵינֵי שְׂנֵיָהֶם וַיִּדְעוּ כִּי עִירְמוֹם הֵם וַיִּתְּפְרוּ עֲלֵהּ תֵאֱוָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם זִוּגָרֹת.
- ח. וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוּזוֹ הַיּוֹם וַיִּתְּזוּבָא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֵּן.
- ט. וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה.
- י. וַיֹּאמֶר אֶת-קִלְכָּה שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וַאֲיָרָא כִּי-עִירַם אֲנִי וְאִזְוָבָא.
- יא. וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עִירַם אֶתָּה הַבּוֹן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי אָכַל-מִמֶּנּוּ אָכַלְתָּ.
- יב. וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַתָּה-לִּי מִן-הָעֵץ וַאֲכַל.
- יג. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מַה-זֹּאת עָשִׂית וְתֹאמֶר הָאִשָּׁה הַנְּזוּש הַשֵּׂיִאֲנִי וַאֲכַל.
- יד. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הַנְּזוּש כִּי עָשִׂית זֹאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל-הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל זֹוֹיֹת הַשָּׂדֶה עַל-גִּזְזוּנְךָ תִלְךָ וְעָפָר תֹאכַל כָּל-יְמֵי זִוּיָךְ.
- טו. וַאֲיִבָּה אִשִּׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זָרְעָךָ וּבֵין זָרְעָהּ הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִשׁוּפֶנּוּ עֵקֶב. {ס}
- טז. אֶל-הָאִשָּׁה אָמַר הֲרִבָּה אֲרִבָּה עֲצָבוֹנְךָ וְהֲרִנְךָ בְּעֲצָב תִּלְדִּי בָנִים וְאֶל-אִישׁךָ תִשׁוּקֶתָּה וְהוּא יִמְשָׁל-בָּךְ. {ס}
- יז. וְלָאָדָם אָמַר כִּי-שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וְתֹאכַל מִן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֹאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אָרוּרָה הָאָדָמָה בְּעֲבוּרְךָ בְּעֲצָבוֹן תֹאכַלְנָה כָּל יְמֵי זִוּיָךְ.
- יח. וְקוֹץ וְדַרְדַּר תִּצְמִיזוּ לְךָ וְאָכַלְתָּ אֶת-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה.
- יט. בְּזַעַת אִפְיָךָ תֹאכַל לֶזֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל-הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לְקִזְזֹת כִּי-עָפָר אַתָּה וְאֶל-עָפָר תִּשׁוּב.
- כ. וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ זִוּוָה כִּי הוּא הִיָּתָה אִם כָּל-זִוּי.
- כא. וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׂם. {פ}
- כב. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאִזְוֹד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרָע וְעָתָה פֶן-יִשְׁלֹזוּ יָדוֹ וְלִקְזוּ גַם מֵעֵץ הַזַּיִים וַאֲכַל זִוּי לְעֵלָם.
- כג. וַיִּשְׁלֹזוּהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִן-עֵדֶן לְעַבְדָּ אֶת-הָאָדָמָה אֲשֶׁר לְקִזְזוּ מִשָּׂם.
- כד. וַיִּגְרַשׁ אֶת-הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם לְגֵן-עֵדֶן אֶת-הַכְּרִבִּים וְאֶת לְהֵט הַזָּרֵב הַמִּתְהַפֶּכֶת לְשִׁמּוֹר אֶת-דְּרָךְ עֵץ הַזַּיִים. {ס}

רש"י (רבי שלמה יצחקי)

(א) וְהַנְּחָשׁ הָיָה עָרוֹם. מַה עָנִין זֶה לְכָאן הָיָה לוֹ לְסִמּוֹךְ וַיַּעֲשֵׂה לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׂם א לְלִמְדָךְ מֵאִזּוֹ סָבָה קָפַץ הַנְּחָשׁ עֲלֵיהֶם רָאָה אוֹתָם עָרוּמִים וְעִסְוִקִים בְּתִשְׁמִישׁ לְעִין כָּל וְנִתְאָוָה לָהּ:

ערום מכל. לפי ערמתו וגדלתו היתה מפלתו ערום מכל ארור מכל (בראשית רבה):
אף כי אמר וגו'. שמא ב אמר לכם לא תאכלו מכל וגו' ואף על פי שראה אותם אוכלים משאר פרות
הרבה עליה דברים כדי שתשיבנו ויבא לדבר באותו העץ:
(ג) ולא תגעו בו.

אתר התפוזים